

рече: „Господарь е ялъ тая любеница“.

Изялъ срѣдината на любеницата и си тръгналъ по пжтя. Повървѣлъ малко, па се върналъ подъ върбата.

— Оставихъ много по коритѣ, — рѣкълъ си той — чакай да ги огризя хубавичко, та който мине и види, да рече:

„Господарьтъ е ималъ и слуга, та е изгрисалъ коритѣ“.

Седналъ и ги огризалъ.

Тръгналъ пакъ, но отново се върналъ.

— Чакай да изямъ и коритѣ; който замине и види само семкитѣ ще каже: „Господарьтъ е ималъ и магаре, та е изяло коритѣ“.

Обещание

Умѣрено

Муз. Прот. Кожухаровъ

Ний спра-ка ще се до- ритъ у- пор-но и все- гас- но нй

вра-го-ве ще дѣ- деть на зло-то най у- жа-сно. Ний съдѣи-су-се,

кро-тки, ще дѣ- деть не-вре-ди-ми, го- га ни вбрани пред-

вож-дашъ ще дѣ- деть не-сло-ми-ми. Ний ми- ми.

Ний бранници сме Твои,
Ти нашъ си Вождь въ борбитъ;
любовъ и вѣра крепка
Ти палишъ ни въ гжрдитъ.

Ще водиме при Тебе
ний слѣпитъ духовно,
и всѣкиго ще пазимъ
отъ словото отровно.

Л. Бобевски.